

Til nr. 3.

Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 2.

Til nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 1.

Til nr. 5.

§ 44 A indeholder bestemmelsen om, at rente-erstatninger for ulykkestilfælde indtruffet den 1. april 1965 eller senere skal reguleres efter svingningerne i timefortjenesten for alle arbejdere inden for håndværk og industri. Ved den foreslåede ændring opnås, at den samme regulering finder anvendelse for renter for tidligere indtrufne ulykkestilfælde, således som disse er opreguleret i medfør af forslag nr. 7.

Til nr. 6.

Der henvises til bemærkningerne til forslag nr. 5.

Til nr. 7.

I medfør af § 14, stk. 2, i lov nr. 113 af 23. marts 1948 fastsattes en 100 pct. rente for ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947 til 2.100 kr. årlig (maks. 3.500 kr., erstatningsniveau $\frac{2}{5}$). I henhold til senere særlove om midlertidige tillæg til ydelserne, senest lov nr. 402 af 18. december 1963 er renten forhøjet med 75 pct. til 3.675 kr. årlig. Den foreslåede faktiske forhøjelse udgør 296 pct. af 2.100 kr., hvorefter renten vil udgøre 9.891 kr. årlig, svarende til et maksimum på 16.500 kr.

Renterne for ulykkestilfælde indtruffet den 1. april 1947 eller senere foreslås efter fradrag af allerede indtrådte pristalsreguleringer (de til grundlønnen svarende renter) forhøjet med forholdet mellem det i lov nr. 165 af 27. maj 1964 fastsatte maksimum for årsløn, 16.500 kr., og de i lovene af 1948 og 1959 fastsatte maksima på henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr., d. v. s. med henholdsvis 230 pct. og 65 pct.

Som følge af pristalsreguleringerne er de til grundlønnen svarende renter for ulykkestilfælde indtruffet i tiden 1. april 1947—31. marts 1959 forhøjet med 15 reguleringsbeløb à 5 pct. = 75 pct., således at den foreslåede faktiske forhøjelse udgør 155 pct. Eksempel:

En 100 pct. rente, tilkendt efter dagældende maksimum i 1948, 5.000 kr., udgjorde 3.333,33 kr. (erstatningsniveau $\frac{2}{3}$). Renten er i dag pristalsreguleret op til 5.833,33 kr., svarende til en forhøjelse på 75 pct. Med en yderligere forhøjelse på 155 pct. udgør renten 11.000 kr., svarende til et maksimum på 16.500 kr.

For ulykkestilfælde indtruffet efter 1. april 1959

er de til grundlønnen svarende renter som følge af pristalsreguleringerne forhøjet med 5 reguleringsbeløb à 3,5 pct. = 17,5 pct., således at den foreslåede faktiske forhøjelse udgør 47,5 pct. Eksempel: En 100 pct. rente, tilkendt efter dagældende maksimum i 1959, 10.000 kr., udgjorde 6.666,67 kr. Renten er i dag pristalsreguleret op til 7.833,33 kr., svarende til en forhøjelse på 17,5 pct. Med en yderligere forhøjelse på 47,5 pct. udgør renten 11.000 kr., svarende til et maksimum på 16.500 kr.

Med hensyn til erstatningerne til efterladte bemærkes, at enkerenterne ifølge de gældende regler udgør 30 pct. af afdødes årsløn på tidspunktet for ulykkestilfældets indtræden. Da rentesystemet for efterladte blev indført i 1959 fastsattes en maksimal enkerente under hensyn til lovens maksimum på 10.000 kr., til 3.000 kr., i dag pristalsreguleret til 3.525 kr. årlig (en forhøjelse på 17,5 pct.). Med en forhøjelse på yderligere 47,5 pct. vil enkerenten udgøre 4.950 kr., svarende til 30 pct. af 16.500 kr. Det foreslås derfor, at efterladte-erstatningerne beregnes og reguleres på grundlag af en til den forhøjede invaliditetsrente svarende årsløn, maksimalt 16.500 kr.

Til § 2.

Forslaget i stk. 2 om en særlig beregningsregel for de ved lovens ikrafttræden løbende endnu ikke afgjorte erstatningssager er en følge af bestemmelsen i § 2, stk. 2, i lov nr. 165 af 27. maj 1964 om forhøjelse af dagpenge, der udbetales efter 1. april 1965 i anledning af et tidligere indtruffet ulykkestilfælde.

Forslaget i stk. 3 giver forsikrings-selskaberne adgang til — uanset de allerede truffene forsikringsaftaler — at forhøje de fastsatte præmier og bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 11. Det bemærkes herved, at ifølge bestemmelsen i ulykkesforsikringslovens § 15 A, stk. 1, sammenholdt med § 90 i loven om forsikringsvirksomhed skal ethvert anerkendt selskab til dækning for renter, der er tilkendt efter ulykkesforsikringsloven, afsætte en særlig reserve; „rentereserven“, der beregnes efter nærmere af direktoratet for ulykkesforsikringen fastsatte regler. Ifølge disse regler vil en forhøjelse af de løbende renter på ca. 5 mill. kr. årlig medføre, at selskaberne skal forhøje deres samlede rentereserve med ca. 65 mill. kr., som må tilvejebringes på én gang gennem forhøjelse af præmierne. Det foreslås derfor at give selskaberne lejlighed til at inddække dette beløb over et tidsrum af 5 år, i hvilket staten indtræder som garant over for rentenyderne i tilfælde af ophør af et selskabs anerkendelse.